

Kính thưa Thầy và các Thầy Cô!

Chúng con xin phép chia sẻ một số nội dung chính mà chúng con ghi chép trong bài Thầy Vọng Tây giảng từ 4h50' đến 6h00', sáng thứ Hai, ngày 04/06/2023

NỘI DUNG HỌC TẬP “TỊNH KHÔNG PHÁP SƯ GIA NGÔN LỤC”

“CHƯƠNG II: MỤC NÓI RÕ CÁCH GIỮ TÂM (PHẦN MỘT)”

Hàng ngày, chúng ta thường làm theo tập khí, phiền não của chính mình. Chúng ta học chuẩn mực Thánh Hiền, học Phật pháp thì chúng ta phải học theo Phật Bồ Tát, của Thánh Hiền. Phật Bồ Tát, Thánh Hiền đều tận tâm, tận lực, hy sinh phụng hiến vì chúng sanh vì các Ngài biết tất cả đều là giả. Nếu chúng ta phụng sự cho “*cái giả*” thì đó là chúng ta đang mê lầm. Ngày nay, rất nhiều người vì “*cái giả*” mà khổ sở, mà ngày ngày tạo nghiệp.

Nhiều người chỉ vì tranh giành đất đai, tài sản mà chém giết người trong gia đình. Trên báo có đăng, một người con gái bị Cha Mẹ cấm đoán không được yêu một người nên cô đã bỏ thuốc vào thức ăn để đầu độc Cha Mẹ. May mắn là người Mẹ phát hiện thấy trong nồi canh có mùi lạ nên đã đổ nồi canh đi. Chúng ta làm người chúng ta không thể không tiếp nhận chuẩn mực làm người. Nếu chúng ta muốn làm Thánh Hiền, làm Phật Bồ Tát thì chúng ta phải tiếp nhận chuẩn mực để làm Thánh Hiền, làm Phật Bồ Tát. Người ngày nay chỉ làm theo tình cảm, sở thích của mình. Hòa Thượng từng nói: **“*Từ vô lượng kiếp đến nay, chúng ta chưa từng có một lần triệt để quay đầu. Nếu chúng ta có một lần triệt để quay đầu thì chúng ta đã có hình dạng khác!*”**. Chắc trong những kiếp trước tôi cũng đã tu hành nhưng tôi cũng không vượt qua tập khí nên tôi vẫn phải trôi lăn trong vòng luân hồi sinh tử.

Hòa Thượng nói: **“*Người học Phật nếu ở nơi giống như cung điện, đi xe đắt tiền vậy thì chúng sanh khổ nạn nhìn thấy chúng ta thì họ sẽ có cảm tưởng gì? Nhất là những người xuất gia, vật chất họ hưởng đều do mười phương cúng dường. Thích Ca Mâu Ni Phật cũng không hưởng thụ, cả đời Ngài không cầu ở người. Khi còn tại thế, hàng ngày, Ngài đi khát thực, nếu khát thực qua bẫy nhà nếu không xin được thì ngày đó Ngài sẽ nhịn ăn. Nếu Ngài khát thực một nhà mà có thức ăn rồi thì Ngài sẽ không đi sang nhà thứ hai. Ngài thị hiện như vậy để dạy chúng ta: “Tri túc thường lạc”. Biết đủ thường vui. Người thế gian không biết đủ nên họ tạo tác vô lượng, vô biên họa hại*”**. Những năm gần đây tai họa, dịch bệnh xảy ra rất nhiều nhưng hầu hết mọi người vẫn lao vào tìm kiếm danh vọng, tiền tài. Nhiều người có địa vị rất cao, có rất nhiều tiền tài nhưng họ vẫn muốn có nhiều hơn nên họ bị rơi vào vòng lao lý. Cô Tịnh Du, khi giảng “*Nữ Đức*” đã nói: **“*Tiền trong ngân hàng chỉ là con số, còn tiền ở trong tay chúng ta chỉ là giấy vụn*”**. Người thế gian không biết dùng tiền để hy sinh phụng hiến, tạo phước cho thế gian.

Hôm trước, tôi đi ăn với một gia đình, tôi nói chuyện với một cậu bé, cậu bé cũng học lớp của Thầy Phúc Hoàng, cậu bé khoảng 10 tuổi, cậu bé nói, lớn lên cậu muốn làm nhà đầu tư để cậu có thể kiếm được nhiều tiền, khi đó cậu sẽ dùng tiền xây nhà giá rẻ cho người nghèo. Tôi nói với cậu bé: *“Nếu những người nghèo đó là người bất hiếu Cha Mẹ, không biết kính trọng Thầy Cô, làm những việc tổn hại cho lợi ích quốc gia thì việc làm của con có ý nghĩa không? Nếu Thầy có tiền thì Thầy sẽ mở trung tâm giáo dục công, dung, ngôn, hạnh cho người Nữ; trung tâm dạy cần, kiệm, liêm, chính cho người Nam. Nếu như vậy thì xã hội sẽ có những người công dân tốt, gia đình có những người con tốt, người vợ, người chồng tốt!”*. Sau khi nghe tôi nói, cậu bé im lặng suy nghĩ. Trong xã hội, có rất nhiều người có nhiều tiền nhưng họ tiêu xài hoang phí nên con cái của họ cũng học theo, khi họ không còn tiền để tiêu xài hoang phí nữa thì họ sẽ gặp họa.

Hòa Thượng nói: ***“Chúng ta học Phật là chúng ta hướng đến Phật học tập. Không luận là chúng ta có thân phận nào, ở ngành nghề nào, chúng ta cũng đều phải học tinh thần, quan niệm sống, sự từ bi của Phật”***. Dù chúng ta ở thân phận nghèo hèn hay vương giả, có địa vị hay không thì chúng ta đều phải hướng đến Phật học tập. Chúng ta phải thực tiễn những điều đã học được trong khởi tâm động niệm, hành động tạo tác, đối nhân xử thế tiếp vật. Trước đây, trong tâm tôi cũng mưu cầu rất nhiều điều nhưng tôi may mắn được học với Hòa Thượng. Ngài dạy chúng ta phải tích cực cho đi, tôi nghe lời, làm theo Ngài. Tôi càng làm thì càng thấy có kết quả tốt nên tôi phát tâm làm mạnh mẽ hơn.

Hòa Thượng nói: ***“Trong đời sống, chúng ta phải giản dị, biết đủ nếu có dư ra thì chúng ta để tất cả chúng sanh cùng hưởng. Đây là chỗ khác biệt giữa Phật và người thế gian. Người thế gian có phước thì tự mình hưởng còn Phật Bồ Tát chia sẻ để tất cả chúng sanh cùng hưởng. Phật không chỉ dùng ngôn ngữ dạy bảo chúng sanh mà Ngài chính mình nói được, làm được. Ngài chân thật nhìn thấu, nhìn thấu chính là thông đạt tường tận đối với tất cả sự lý nhân quả của thế gian và xuất thế gian. Ngài chân thật buông xả, đối với pháp thế xuất thế gian một chút cũng không vướng mắc, danh văn lợi dưỡng, ngũ dục lục trần một chút cũng không bị tiêm nhiễm”***.

Chúng ta nhìn thấu, hiểu thông thì chúng ta có thể buông xả một cách mạnh mẽ. Bà Hứa Triết kể câu chuyện, khi bà còn nhỏ gia đình bà rất khó khăn, một hôm, sau khi gia đình bà đã nhịn ăn một ngày, chuẩn bị đến giờ ăn cơm thì có một người đến xin ăn. Mẹ bà Hứa Triết hỏi người đó đã nhịn ăn bao lâu rồi, người đó nói ba ngày nay họ không có gì ăn. Mẹ bà Hứa Triết nói, hôm qua nhà bà được ăn rồi nên hôm nay sẽ nhường bữa cơm này cho người đó ăn. Mẹ bà nói không có một chút đắn đo. Nếu chúng ta ở trong hoàn cảnh đó, chúng ta sẽ phân biệt, chấp trước lo sợ rằng cho rằng mình và gia đình sẽ bị đói.

Hòa Thượng nói: **“Hiện tại có rất nhiều đồng tu cảm thấy chính mình nghiệp chướng sâu dày, tai nạn rất nhiều, họ muốn biết làm thế nào để tiêu nghiệp chướng, hóa giải tai nạn. Thực tế mà nói, cả đời Thích Ca Mâu Ni Phật đã thị hiện cho chúng ta. Nếu chúng ta học và hiểu rồi thì chúng ta có được lợi ích vô lượng vô biên. Chúng ta không chỉ tiêu trừ tai nạn trước mắt mà cũng có thể đoạn trừ nghiệp chướng tập khí từ vô thủy kiếp đến nay”**. Phật dạy chúng ta: **“Tri túc thường lạc”**. Ngài thị hiện, nửa ngày ăn một bữa, dưới gốc cây ngủ một đêm, sống cuộc sống ba y, một bát. Thầy Thái từng kể, một ông cụ có con cái rất giàu có nhưng ông chọn cuộc sống hàng ngày, du sơn ngoạn thủy, ông ăn thức người khác để thừa. Con cái ông sợ bị người đời chê trách nên thuê người đi tìm ông về, nhưng ở nhà một thời gian thì ông lại trốn đi. Khi mọi người hỏi thì Ông nói: **“Đó không phải là nơi để người sống!”**. Cuộc sống của ông gò bó trong bốn bức tường.

Hòa Thượng nói: **“Trước tiên cần phải học cách nhìn thấu, buông xả. Chúng ta phải nhìn thấu “vạn pháp giai không”. Trên “Kim Kinh Cang” nói rằng: “Phàm sở hữu tướng, giai thị hư vọng”. Hà tất chúng ta lại ở trong những hư vọng này mà phân biệt, tính toán?”**. Xung quanh tôi, Ông Bà, cô gì chú bác cũng đã đi hết. Hàng ngày chúng ta chỉ cần đủ ăn, đủ mặc là được. Người thế gian muốn ăn, mặc, ở đẳng cấp nên họ tạo ra vô lượng, vô biên tội nghiệp.

Hòa Thượng nói: **“Khi sáu căn tiếp xúc với cảnh giới sáu trần, chúng ta thuận tâm hay không thuận tâm thì đó đều là vọng tưởng. Chúng ta có thể nhìn thấu, hiểu một cách tường tận thì bất luận là gặp thuận cảnh hay nghịch cảnh thì tâm chúng ta đều bình lặng”**. Tâm chúng ta không thể bình lặng vì chúng ta tùy thuận theo tập khí, phiền não. Tâm bình lặng của chúng ta là vốn có. Ngài Lục Tổ Huệ Năng nói: **“Nào ngờ tự tánh vốn sẵn đầy đủ, nào ngờ tự tánh năng sanh vạn pháp”**. Tâm của chúng ta vốn sẵn đã có đầy đủ. Tâm bình lặng không phải do mong cầu, không phải do học mà có được mà nó là vốn có.

Hòa Thượng nói: **“Chúng ta có thể dùng tâm “thanh tịnh, bình đẳng, giác” đối đãi mọi người thì yêu ma quỷ quái không thể dựa thân chúng ta. Có ta, có cái của ta thì chúng ta có thân. Chúng ta không chấp trước cái ta, cái của ta thì chúng ta không có thân vậy thì yêu ma quỷ quái không thể dựa thân chúng ta”**. Chúng ta có ta, có cái của ta thì chúng ta sẽ dính mắc vào **“tự tư tự lợi”**, **“danh vọng lợi dưỡng”**.

Hòa Thượng nói: **“Chúng ta phải học Phật như thế nào? Trong Phật pháp nói, chúng ta phải tu từ nơi gốc. Gốc chính là tâm. Chúng ta thay đổi tâm thì mọi thứ liền thay đổi”**. Trước đây, chúng ta làm vì **“tự tư tự lợi”**, bây giờ chúng ta làm vì mọi người thì đó là chúng ta đã đổi tâm. Chúng ta thường tu ở nơi hình tướng, chúng ta làm ra vẻ để coi nhưng tâm chúng ta đầy những toan tính.

Hòa Thượng nói: **“Tất cả chúng sanh tận hư không khắp pháp giới đều là đồng loại với chúng ta, là một thể với chúng ta. Người thế gian không biết ta và người là một thể nên họ mới làm hại, tranh giành lẫn nhau”**. Chúng ta có thể tặng nhà, tài sản cho con chúng ta vì chúng ta chấp trước đó là con của chúng ta. Chúng ta chấp trước người khác không phải là con của mình nên chúng ta tranh dành cho bằng được. Thí dụ, chúng ta thấy một người đi xe sang, mặc đồ hiệu đi qua thì chúng ta có tâm ngưỡng mộ. Khi người đó thay một bộ quần áo rách, đi xe đạp thì chúng ta cảm thấy thương hại. Tất cả là do cách nhìn của chúng ta. Trên tivi cũng có đoạn phim nói về một người, khi anh ta đóng giả làm người vô gia cư và khi anh ta đóng giả làm một người giàu có thì thái độ của người bảo vệ hoàn toàn khác. Chúng ta chấp vào cái nhìn mà làm việc nên chúng ta tạo ra vô lượng, vô biên tội nghiệp.

Hòa Thượng nói: **“Tất cả là do chân tâm tự tánh của chúng ta biến hiện ra. “Kinh Hoa Nghiêm” nói: “Tình và vô tình đồng viên chung trí”. Chúng ta thành Phật thì chúng ta mới chân thật nhìn thấy tất cả đều là đồng bào của ta. Khi chúng ta nhìn thấu, tường tận rồi thì chúng ta biết rằng trong đời này chúng ta phải làm như thế nào, phải nỗ lực ra sao để có thể tương ưng được với lòng thanh tịnh, từ bi của chư Phật Như Lai”**.

Người xưa kể câu chuyện, có hai Thầy trò cùng nhau tu hành trong một ngôi chùa ở trên núi, một hôm, có một đoàn khách đến thăm chùa, khi người học trò nhìn thấy một cô gái thì anh ta liền sinh tâm tương tư. Người Thầy thấy vậy thì nói với học trò: **“Đó là cạp đó con!”**. Người học trò chỉ nhìn thấy cô rất dễ thương chứ không nhìn thấy cái họa hại về sau. Người Thầy nhìn thấy, người con gái này còn nguy hiểm hơn cạp, vì nếu gặp cạp thì có thể chỉ mất đi sinh mạng, nhưng nếu người học trò này xuống núi thì sẽ mất huệ mạng, đời đời lưu lạc trong luân hồi sinh tử. Chúng ta không dễ nhìn thấu rằng, chúng sanh là chúng duyên hòa hợp. Chúng sanh thì có chúng sanh vô tình và chúng sanh hữu tình. Nhìn thấu là chúng ta nhìn thấy ta và chúng sanh đều cùng một thể. Đã là một thể thì hà tất phải tranh giành, hơn thua với chính mình! Người ta được no ấm, an ổn, hạnh phúc thì cũng giống như chính mình được no ấm, an ổn, hạnh phúc!

Hòa Thượng nói: **“Người hiện tại tạo tác bốn nghiệp sát, đạo, dâm, vọng. Phật pháp coi đây là bốn trọng giới, người xuất gia hay người tại gia đều phải tuân thủ. Xã hội ngày nay, người thế gian tâm nghĩ, miệng nói, thân tạo tác đều là sát, đạo, dâm, vọng, tửu. Mỗi ngày tạo tác năm loại tội nghiệp này, trên thực tế chính là tạo tác mười ác nghiệp vậy thì làm sao tránh được tai nạn ở thế gian! Nếu chúng ta muốn cứu chính mình và giúp người khác thì phải từ nơi đây mà hạ quyết tâm, chúng ta phải nghiêm trì giới luật, y giáo phụng hành”**. Người thế gian ngày ngày làm những việc sai trái nhưng họ lại luôn cầu làm ăn phát tài, tai qua nạn khỏi, mạnh khoẻ bình an. Không phải chúng ta ăn trộm của một người cụ thể thì đó mới là trộm, chúng ta ăn trộm của công thì đó cũng là ăn trộm. Chúng ta y theo lời giáo huấn của

Phật, của Thánh Hiền thì chúng ta mới có thể cứu chính mình và giúp người khác. Nếu chúng ta tùy tiện thì chúng ta không thể cứu chính mình. Chúng ta muốn cứu giúp người thì chúng ta phải làm ra tấm gương, người khác ngưỡng mộ thì họ sẽ bắt chước làm theo.

Hòa Thượng nói: “***Chúng ta phải “Dĩ thân tác tắc”, chính mình làm ra tấm gương. Chúng ta làm ra tấm gương bất chánh thì người khác sẽ không tin những điều chúng ta nói. Lời nói, việc làm của chúng ta chánh thì chúng ta mới có thể khuyên được người***”. Bài học hôm nay, Hoà Thượng nhắc chúng ta phải bắt đầu tu từ căn bản nghĩa là từ nơi tâm của chính mình. Chúng ta có thân phận, nghề nghiệp nào thì chúng ta cũng có thể làm lợi ích thiết thực cho chúng sanh. Chúng ta tự giúp mình và giúp người, đây là “*Tự tha lưỡng lợi*”. Ta và người đều được lợi.

Nam Mô A Di Đà Phật

Chúng con xin tùy hỷ công đức của Thầy và tất cả các Thầy Cô!

Nội dung chúng con ghi chép lời giảng của Thầy có thể còn sai lầm và thiếu sót. Kính mong Thầy và các Thầy Cô lượng thứ, chỉ bảo và đóng góp ý kiến để tài liệu học tập mang lại lợi ích cho mọi người!